

Column 'Het eventvak is een vitaal beroep!

Mijn vrouw Nancy is haar hele leven verpleegkundige en verzorgt zieke mensen boven de 80. Thuis is ze 'van de hygiënepolitie' omdat zij bang is haar dierbare cliënten aan te steken. Ik word er dan ook veelvuldig op gewezen dat ik mijn handen moet wassen, in de binnenkant van mijn arm moet hoesten en niet van de frisdrankfles mag lurken. Ze heeft natuurlijk gelijk, want ze draagt een enorme verantwoordelijkheid. Ik maak wel eens de (flauwe) grap dat Nancy écht belangrijk werk doet en ik in de 'feestjes' zit. Daar wil ik bij deze toch op terugkomen.

Experiment

Soms heb ik het gevoel dat we in een groot experiment terecht zijn gekomen. Dat een belangrijke internationale communicatieprofessor een mega proefopstelling heeft bedacht om te bewijzen hoe belangrijk live contact is en ons daarom onthoudt van fysieke aanraking en bijeenkomsten. Nou, dat experiment is dan nú al goed geslaagd!

Bewijs voldoende, zou je zeggen. Iedereen merkt dat we, na weken achter schermpjes in Zoom, Google Hangout, Microsoft Teams, Facetime en GoToMeeting, de eerste vormen van autistisch gedrag ontwikkelen. Het voelt alsof we in een fakewereld terecht zijn gekomen waarin bekenden verworpen zijn tot pratende schermpjes. Ik kan niet eens mijn 90- en 83-jarige ouders meer omhelzen of met mijn vrienden de kroeg in, wat een sociale armoe!

Mensen zijn geboren als sociale wezens, niet voor niets zou 'huidhonger' wel eens hét Van Dale woord van het jaar kunnen worden. Aanraking is een eerste levensbehoefte en een belangrijk deel van communicatie zit in het non-verbale deel. Binnen mijn bedrijf, en andere netwerken waar ik in zit, besteden we de laatste tijd veel aandacht aan datgene wat niet gezegd wordt. Je krijgt niet alle signalen meer binnen. We zoeken dan ook naar manieren om de echte emoties te ervaren en, ondanks de online verbindingen, diepgang te vinden. Dat is momenteel de grote uitdaging van ons vak: hoe maak je online events persoonlijk en menselijk en hoe kan je raken?

Bestaansrecht

De crisis is een enorme klap voor de eventindustrie. Maar het is ook een enorme kans om ons bestaansrecht te laten zien. Onze branche is straks meer dan ooit nodig om de economie op te starten. Wij zijn de smeerolie van de samen-

leving en kunnen met onze concepten alle communities aanjagen, zakelijk én persoonlijk. Nu komt het erop aan dat we niet alleen creatief en inventief zijn, maar ook veerkrachtig en bereid om te veranderen en te innoveren.

37 jaar geleden begon D&B in de feestjes en unieke optredens met eigen collega's in de hoofdrol. Twee maanden geleden zaten we nog in de eventmarketing, live communicatie en experiential marketing. Nu komen we er achter wat ons bestaansrecht is, waarom we als eventbranche op aarde zijn: het verbinden en het bij elkaar brengen van mensen. Mensen willen geraakt worden en echte emotie voelen. Ons vak is een vitaal beroep, wij doen ertoe en geven sjeu aan het leven. Nu moeten we dat via de technologie doen en straks zullen we op 1,5 meter afstand en in fases 'open gaan'. In het 'nieuwe normaal' zullen events in hybride vorm plaatsvinden, in een mix van live en online. Daarmee wordt de visie van D&B, waarbij het event onderdeel is van een campagne, eindelijk gemeengoed.

D&B is momenteel in sneltreintempo aan het innoveren. Onze bestaande events worden 'omgedacht' en omgebouwd naar online. We hebben onze eigen online relatie-events al achter de rug en de digitale aanvragen stromen binnen, dat smaakt naar meer. Maar ik blijf heilig in live geloven, want daar begint het. Geen communicatie-instrument kan daar tegenop en dat ervaren we momenteel iedere dag aan den lijve! Ik wens alle vakcollega's en branchegenoten veel innovatiekracht en ondernemerschap toe, zodat we gezamenlijk sterker uit dit bizarre 'experiment' naar boven komen.

Live will survive!

Pieter Bas Boertje
CEO D&B Eventmarketing, The LIVE Company.
pieterbas@db-eventmarketing.nl